

МЕСЕЧНО ИЗДАНИЕ ЗА ХУМОР И САТИРА

МУЗЕВИР

Враца, брой 2, септември, 1997г., година I
цена 100 лв.

НЮЗ

Бордова нация

Като са гракнали: "Социално напрежение, та социално напрежение"!

Абе, хора, вие вестник не четете ли, телевизия не гледате ли?

Не разбрахте ли, че няма причини цените да скачат и сиромашията да ни гони и, че ако има такова нещо, това си е чиста спекулация?

Е, добре де, за нас било важно не какво се говори, а какво става и защо, като не трябвало да става - ставало? Каква, казвате, била социалната цена на "мълчанието на агнетата", което споходило някои институции, дето трябвало да оправят тази работа.

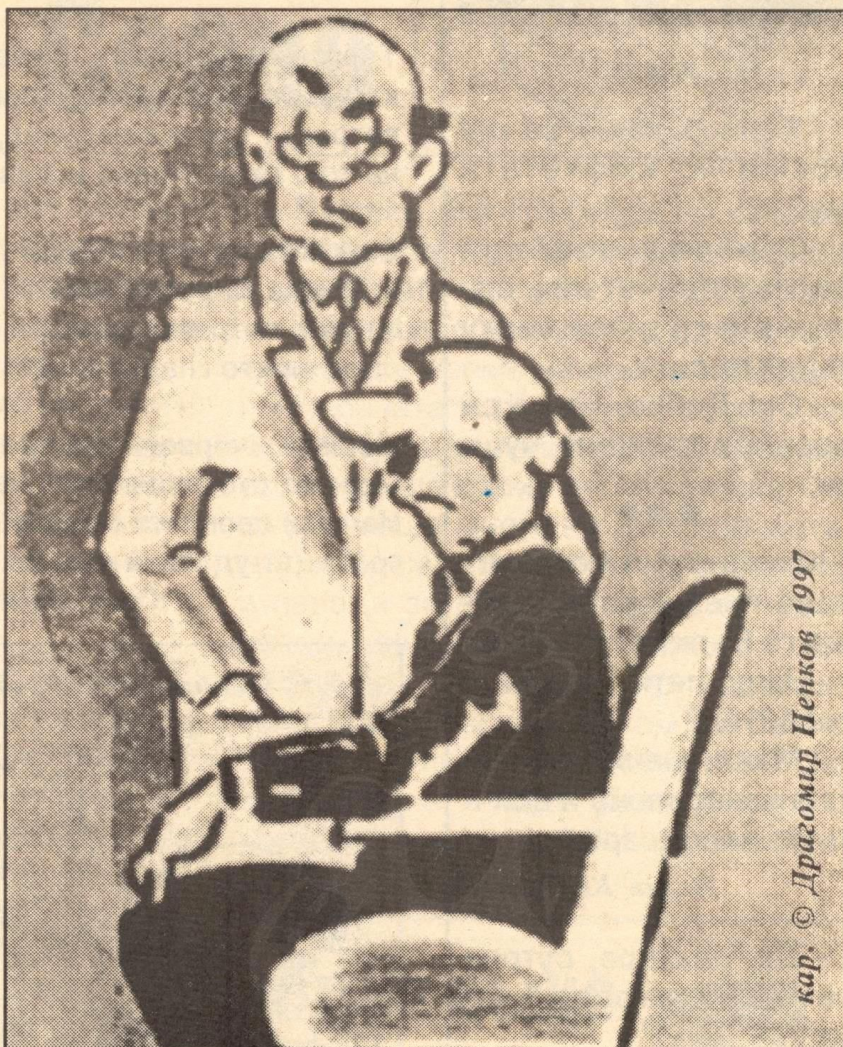
И питате още, докога принципа: "мълчанието е злато", ще позлатява някои хора и институции!?!

И продължавате да питате -

1. Сега ли е време за ремонта на "Пробива", когато общината се кахъри за липсата на средства за социални помощи, медицински консумативи и ред други животоспасяващи вложения.

2. Докога някои общински имоти ще се продават чрез търгове, а други (поапетитните) - безтържно.

Питате, питате, сега остава някои да ви отговори!

кар. © Драгомир Ненков 1997

- Новите протези ви струват 15000 лева. И помнете - 2 часа никакво ядене!
- Какви 2 часа бе, докторе, като ти платя 2 месеца няма да ям...

"Вестител" EOOD - Враца

Строителство в страната и чужбина. Високо качество и разумни цени

за контакти тел. 092/26-101

■ ■ ■

- Келнер, какви са тия косми по кюфтетата ми?

- Съжалявам господи-не, но готвачът ни е ед-норък и ги меси върху гърдите си.

- Ох! Добре, че не си поръчах пълнени чуш-ки.

■ ■ ■

Комарът лети стремг-лаво през гората. Сре-ща го Вълкът и го пита:

- Защо летиш като из-ребител?

- Мани, мани! Мечка-та е изнасилена и всич-ки са заподозрени.

Калин КИРИЛОВ

- Ох, докторе, сутрин се изхождам все в 5 ча-са...

- В това няма нищо страшно. Стомашно-чревния Ви тракт се из-празва най-редовно.

- Да, ама аз де събуж-дам един час по-къс-но...

■ ■ ■

- Имате ли "Демокра-ция"?

- Няма! Свърши!

Явор ЗЕХИРОВ

На пазара

Домати, домати домати - червено море, слънчев блян! Сред него стърчи и се клати търговец-изедник пиян.

Уж поркан, пък хич не кандисва и курсът - твърд, преседлив. Торбата ми тъжно увисва окайвам се, дето съм жив...

Търговецът кризата псува, кълне се в почтеност дори - ветрецът цената надувал, не той, дето ставал в зори.

Сергията плува в омара и "Радка Пиратка" ечи, и гузно потраква кантара пред моите гладни очи.

Домати - червена химера, море от стомашен екстаз! На тази проклета галера гребецът-удавник съм аз...

Соня СТОЯНОВА

ЕПИКРИЗА

Доскоро
се лекувахме
само без
доктори,
сега вече го
правим и без
лекарства.

Димитър МАРКОВ

кар. © Ивайло Никодимов 1997

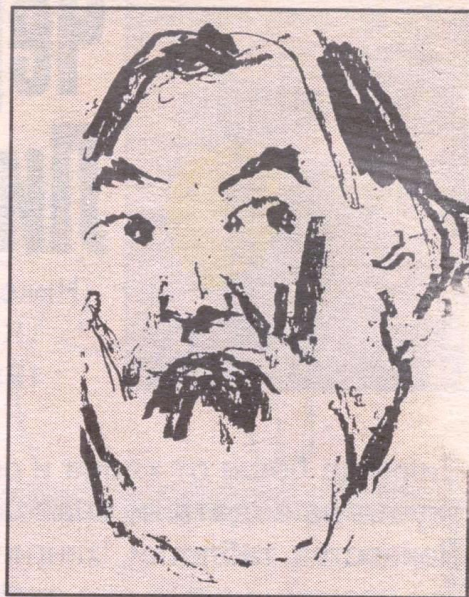

ЕТ"Пезла"Враца

архитектурно-строително проектиране
покупко-продажба на недвижими имоти
тел. 2-34-73; 2-93-56

от Димитър Шонев

Проваленият номер на мистър Сенко

С големия илюзионист Мистър Сенко бяхме добри приятели и винаги, когато даваше представление в нашия град ми изпращаше по два гратиса за служебната ложка.

Спектаклите му бяха много забавни и вълнуващи. Един от най-впечатляващите номера на Сенко бе с дресирания патор Иванчо, който изчезваше "магически" поставен върху масата на сцената. сенко излизаше с патора в ръце и го питаше:

"- Иванчо, виждаш ли в четвъртата ложка Шонев? Той пак е гратис!" - а патора гръмогласно отговаряше: ПА-ПА-ПА!

Публиката си припадаше от смях.

След един такъв спектакъл, Сенко ме покани да се разходя с неговата трупа

до Вършец. Богата софра ни чакаше в гримьорните, а реквизита беше нареден в джобовите на сцената. Патора Иванчо лежеше спокоен в дървената си клетка. От време на време излизах от гримьорната и давах на Иванчо хляб, напоен в захар и вино. Ядохме, пихме и ето че дойде време за спектакъла. Сенко държеше много на дисциплината и даде нареждане всичко да се провери и нареди за представлението. Когато обаче, мина покрай клетката на патора, що да виси - Иванчо провесил шия, явно добре кърган. Викам на Сенко - "Ха сега го питай в коя ложка съм!" Сенко се разсмя и каза: "Дано до утре му мине махмурлука!..." Така провалих този хубав номер.

КРЪСТЪО ДАМЯНОВКИ

Възмездие

Стресна го най-сетне Темида -
трепере от страх във Флорида!

Ченгегейт

Орда подир орда, рояк след рояк,
качихме се на борда - шестак до шестак!

Дръж се земяо, прокурор те гази

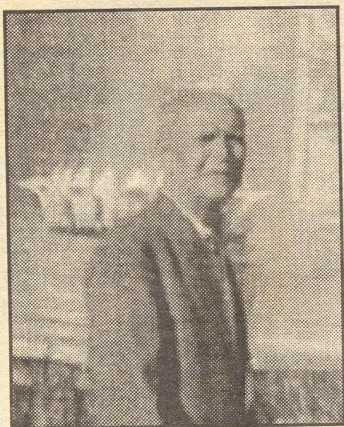
То не бе буря, то не бе хала,
а чисто и просто - магистрата с чувала!

Зет на къща

Ако стои - затуля
Ако седи - му'улузин
(мързеливец)
Ако яде много - пуряк
(човек, който се храни грозно)
Ако не яде - маанджия (човек, който
намира кусури)
Ако пита - много знае
Ако не пита балама е
Ако приказва много - къорлукчия (чо-
век, който приказва напук)
Ако не приказва - темерутин

Николай ДОЙНОВ

Червен Лиляк

(Никола Иванов
Костов)
1892-1982

Пияница беше от класа и сой,
вкусът на водата не знаеше той.
Пекарства, таблетки, "хингин", "аспирин"
той вземаше само със екстра пелин.
И зъбната паста със четка в ръце
използваше само със екстра винце.
Сега е човекът в земята зарит
починал, горкия, от воден плеврит.

Наша Враца

Аз обичам наша Враца
в нея земен път ще свърша.
Гарга нивга тук не каца,
че къде ще наиде мърша?

Въздухът ни чист, планински
крие всички витамини.
Даже без пържоли свински
може тук човек да мине.

На Балкана без таксита
пеш излизай - по юнашки,
Лапай въздух до насита,
няма никакви опашки.

Както всякъде и тука
се говори за култура.
Ех, не може и без клюка
Тя е като гаргантюра.

Но повярвайте, другари,
знаят милите земляци.
най-големите клюкари
не са чисти кореняци.

Чук

или за неограничените възможности

Непознатата гостенка разчука гърлото си с едно голямо бренди и започна:

"Бях сама, сама като чукча в тайгата. Изведнъж чувам, някой чука по входната врата. Като с чук, не културно почукване. Оказа се наистина с чук. Съвсем скоро вратата, с пречукана брава, отхвъркна от пантите си. В рамката ѝ, почти с размерите на касата, се открии силует на човек с глава сякаш гигантски ковашки чук. Без "Добър ден" пристъпи до кухненската маса и стовари по нея удар с огромното си лапище. Изрева:

- Изчукай отнякъде нещо за пиене!

Очуквайки силно горни и долни зъби и ляво и дясно коляно, донесох шише "Грантс" и чаши.

О, как гордо звучеше
думата човек,
Мисля си, че беше
миналия век.

Любомир Миролюбов

Наследственост

по Трифон Кунев

Дядовците - ситни дребни -
почти като камилчета.
Пръкнаха се внучета -
хищни крокодилчета.

Приятно
да се з

Известният врачански адвокат Иван Бобошевски бил прочут и със слабостта си към алкохола. По време на един процес той настоячиво пледира в защита на своя довереник. Прокурорът обаче усеща миризмата на алкохол, която се носи от него и заявява: Колега Бобошевски, вие сте пиян и процесът не може да продължи. Бобошевски го поглежда и отсича: "Бобошевски може да е пиян, но законът е трезвен" и спечелва делото.

Иван УЗУНОВ

ане

ости на днешния български език

- Сипвай бързо в чашите и да ги чукнем за мое здраве, че пет години не съм лизнал капка в панделата!

И това свърших криво-ляво, а после чашата дълго почукваше по зъбите ми както пръчка по ксилофон.

Но и с туй не се прекрати чукотрагедията ми.

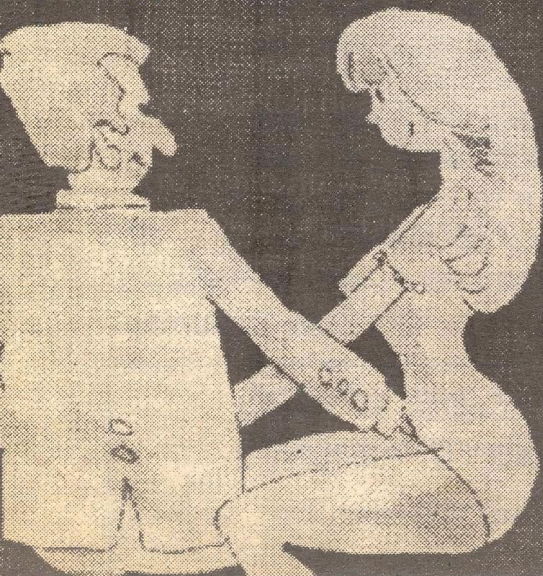
- А сега се пригответе за чукане! - нареди "гостът" ми."

Тук разказът като недоизчукан, внезапно прекършил се пирон прекъсна. Моята незнакомка не бе повече в състояние да отчука ни звук от гърлото си.

Димитър МАРКОВ

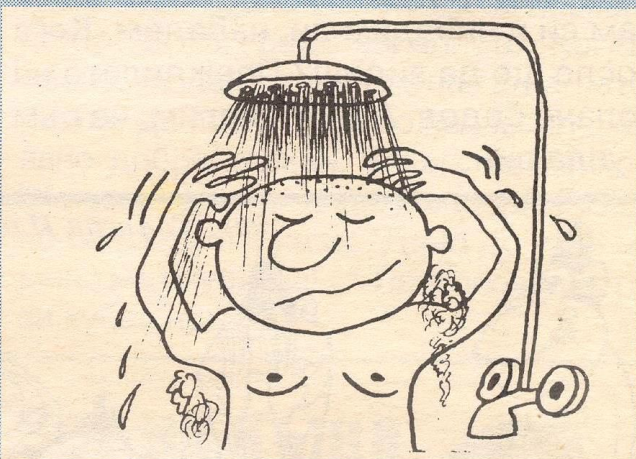
о ми е
апознаем...

На мен също...

кар. © Драгомир Ненков 1997

кар. © Ивайло Никодимов 1997

Веднъж с деда ви Пешо и баба ви Маруца сме на лозе. Берехме гроздьове "отел". Цел ден пшканье, подклеканье. Нали знаеш как са рони отело. По едно време гледам, от толкова клеканье гашите на деда ви Пешо са цепнале и му изфръкнале частите. А они като присаде, та и отгоре. И я ги показах на баба ви Маруца. И - смех, смех. А он като зина: - Ей, Ламбо! Я да ти бера отело, а ти? Мошеник, формен идиот, пустиняк... И налете на бой даже. А я му викам: - Мо-о да съм секакъв, ама не съм егоист. Като вида нещо интересно го показвам на ората.

■ ■ ■

Веднъж придумах една засукана булка да береме билки. Облекох нови дочени дреи. Турих и новийо каиш с големото преждило. Браhme к'во браhme и ... По едно време она взе да вика: "Олеле дедо Ламбо, боде!" Боде, я! - викам си и набадам ли, набадам. Кога после що да видиш? Преждилото на колано бодел. А я си мислим, че съм я уплашил.

кар. © Аксин Илиев 1997

Дедо Ламбо разказва

Умарецо - дрът пергишин като мене - ма попита веднъж: - Наборе, посегаш ли? Що я зех да посегам само един път у годината?

- А...а, посегам, посегам и още как! И то често.

- Бега бе, как така? И по колко пъти?

- Секи ден.

- Брей, бей! Да не лъготиш?

- Посегам по 3-4 пъти на ден. Даже и нощем по некой път посегам... към синията де.

Цветан ДОЧЕВ

Видение

Крачи призрак, кости хлопа,
броди в Източна Европа.
Скъръца, трака на откоси,
Сърп и чук в ръцете носи,
Ален плащ подир ветрее,
кобно вие и се смее.
Дявол знае де отива
(а и той от страх се свива).
Гази демонът... Но зная -
туй парад е преди КРАЯ.

Соня СТОЯНОВА

• В живково време вървахме от "всепобедни години" към "все по-бедни", сега тръгнахме от "победа" към "по-беда".

Димитър МАРКОВ

• Врачанино, за да имаш ориентир, чети редовно вестник "Музевир"!

Явор ЗЕХИРОВ

Професионално ориентиран

Извежда дядо своя внук веднъж до "Плод и зеленчук", друг път до магазин за хляб. Но... както е с парите хляб, да влязат в детски магазин, туй значи - във водата клин!... "И аз ли, дядо, като теб ще бъда вечно с празен джеб? ...Не ми харесва инженер! Ще уча за МИЛИОНЕР!"

Цвятко МЛАДЕНОВ

Когато
интелигенцията живее
с много малко
за нацията
е много, много
жалко.

Всички са демократи
докато станат депутати.

Красимир ВЪТОВ

кар. © Драгомир Ненков 1997

- Маро, я млъквай, че както ми се е вдигнало националното самочувствие...

- Ох, Кире, Кире, на теб все ти се вдига каквото не трябва...

Навремето в Клуба на дейците на културата бе изложена творба на скулптора Цвятко Йорданов, изобразяваща човешки мозък. Въпросът ни е: Къде е сега мозъкът на Цвятко Йорданов?

кар. © Ивайло Никодимов 1997

10те секспризиви

1. Във всеки дом - кондом!
2. След всеки спазъм - оргазъм!
3. След всяка еякулация - овулация!
4. Всеки кооператор - с вибратор!
5. Всеки гей - в апогей!
6. За семейна спойка - само "шведска тройка"!
7. Всеки духач - тръбач!
8. Всяка балдъза - едрогъза!
9. Всеки далтонист - онанист!
10. "Кама Сутра" - всяко утро, а след пладне - както падне!

Кръстю ДАМЯНОВ

УСМА - ООД Враца

Услуги със строителни
ташини и самосвали.

Тел. 4-80-78

Секс и лайф
за стари, млади -
само с дънките
на "РАДИУ"

Фирма
"РАДИУ"

тел. 6-01-34,
2-12-25

Хумор в хумора

Виктория КАРОВА, 10 год.

Някои хора, като чуят нещо смешно, веднага го смятат за хумор. Според мен, това не е така. Затова сега ще ви разкажа за хумора (според мен, разбира се). Или по-точно - за хумор в хумора. Хуморът е нещо, в което трябва да се вникне! Да се стигне до корените му, до мозъка на костите му, до Хумора в него. Тези хора, които го разбират, които са в постоянен диалог с него, са най-вече хумористите, сатириците и децата. Казвам "и децата", защото те гледат с други очи на света. Те виждат и най-малките детайли в него. И затова децата са нещо свято. Според мен хуморът е едно от многото очи, през които гледа детското сърчице. Е, това е според мен хумора - едно Детско око (не оченце).

- Мамо, татко часовник ли е?
- Не, Гоше, защо?
- Защото така Нина казва, че го навивала, пък той не ще.

■ ■ ■

- Бабо, защо на бати тландзистола не цвили?

- Защото са му изгорели бактерии-те, баби.

■ ■ ■

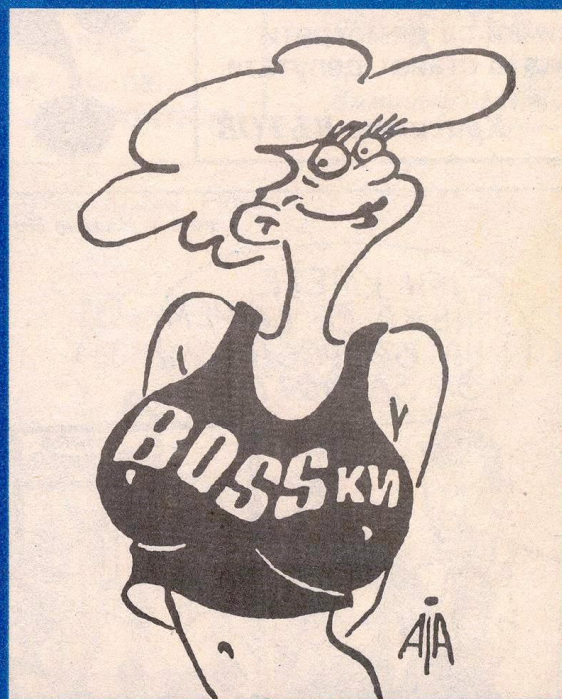
- Бабо, тати каза на кака, че ако закъснее ще има боксов мач. Ще го предават ли по кабелната?

■ ■ ■

- Бабо, дядо каза сутринта, че оная овца е отишла за хляб. Бабо, оная овца как ще донесе хляба, като си няма ръчички?

Чул, събрал и записал
Любомир МИРОЛЮБОВ

кар. © Аксин Илиев 1997

Вестник "МУЗЕВИР - НЮЗ" се издава от СМЕХОТВОРНА АКАДЕМИЯ "МЮЗЕВИР" - ВРАЦА

Тел. 4-75-31(092)

Редакционна колегия: К. Дамянов, Ц. Дочев, Л. Миролубов, Ц. Младенов

Оформление и илюстрации: Ивайло Никодимов; компютри: инж. Д. Тодоров

Печат: ЕТ "ФАП" - Враца. Тел. 2-14-64 - Ангел Асенов